

ЗАПРОШУЄ «ЕТНОГРАФІЧНА СВІТЛИЦЯ»

На початку навчального року з ініціативи ректора нашого ВНЗ, професора Афанасія Ломаковича було здійснено реконструкцію навчальної аудиторії № 38, де відкрито "Етнографічну світлицю Волині". Для функціонування світлиці придбано вітрини, навчальні меблі та необхідне мультимедійне забезпечення. Викладачі кафедри української мови та літератури створили проект-ескіз, за яким відновлено інтер'єр української світлиці кінця XIX — початку XX століть. Оформлення етнографічної світлиці було продумано та сплановано так, щоб експоновані матеріали гармонійно вписувалися в інтер'єр навчальної аудиторії.

Експозиція "Світлиці" розпочинається

з виставки українознавчої літератури, а також студентських наукових робіт народознавчої тематики. Загалом представлено близько 200 експонатів, серед яких — 20 вишитих картин, 40 українських рушників, 10 елементів національних костюмів, близько 20 одиниць традиційного посуду і 30 одиниць предметів національного побуту. До уваги відвідувачів пропонується українська скриня-бамбетьє і мисник, оточені предметами побутового вжитку (нецьки, копистка, лубок, чесало, рубель,

праска, макогін, ступа, глечики, макітра, миски, тарілки, коловертки, шевські копита, приладдя до ткацького верстата тощо). Окремі з цих речей в минулому належали кременчанцям, матері нашого ректора Євгенія Ломаковича (1915 - 1989 рр.) та шумчанину Григорію Гнатюку (1930 - 2009 рр.) і були передані до "Світлиці" їх дітьми.

Серед вишитих картин вирізняються своєю оригінальністю та майстерністю виконання "Лебідь на воді" ланівчанки Раїси Коноць, рівненчанок Марії Слободян "Квітка в

кошику", Тетяни Антоненко "Юнак із собакою" і Вівді Любоко "Чаша". Широка географія і розмаїта кольорова палітра представлених українських рушників. Найяскравіші з них — робота рівненчанки Овдюшки Походжиль (вишито в 1938 році), волинянки Ганни Голодюк (в 1939 році), хмельничанки Марії Гидими (в 1943 році), шумчанки Антоніни Шаплаї (в 1945 році), а також рушники другої половини XX століття, вишиті волинянками Марією Дудкою та Євгенією Сидорук, хмельничанкою Оленою

А.А.Соляника, комендантів навчальних корпусів О.О.Вербицької та Н.І.Павлюк і членів кафедри української мови та літератури.

Усі, хто долучився до відкриття "Світлиці", надіються, що вона буде використовуватись не тільки для проведення навчальних занять з українознавства, а й стане улюбленим місцем зустрічей із творчими людьми, іноземними делегаціями, проведення презентацій і прес-конференцій, справжнім оазисом української духовності, інтелектуальним центром для студентів та викладачів, для представників кременецької інтелігенції та гостей нашого міста.

Фото Сергія Колісєцького

Ольга МИКУЛЯК

День української писемності і мови — це свято, яке вшановує мову як дорогий і цінний скарб людства. Це «ота жива схованка людського духу», в якій втілені споконвічні багатства, здобутки, переживання, радості й розчарування людини.

У нашому навчальному закладі є добра традиція відзначати це свято. Цьогоріч розпочали його студенти 51-Н групи під керівництвом кандидата філологічних наук І.О.Воляннюк. Це був не просто виступ, а своєрідна перехідна естафета, оскільки студенти-випускники ділилися досвідом і набутими знаннями зі студентами першого курсу української філології.

Із вступним словом виступила завідувач кафедри української мови та літератури, доцент І.О.Воляннюк. Вона задала чіткий ритм цьому дійству і підтримувала атмосферу організованості, піднесеності й гарного настрою протягом усього свята.

Вели програму справжні оратори і майстри слова Леся Райца і Юлія Кузьмич. Свято було насичене цікавою інформацією про мову. Приємний музичний супровід і відеопрезентації досить ефектно підсилювали загальну атмосферу. Згадали Нестора Літописця, геніального поета Тараса Шевченка. Власний вірш "Шевченкове слово" зачитала автор цих рядків. Поезії у виконанні Вашук Галини (В. Самійленко "Мова"), Яшуті Оксани (О. Підсуха

ВІДГОМІН СВЯТА УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

"Мова"), Шмир Тетяни (В. Баранов "Українці мої"), Миглас Вікторії (О. Лупій "Говоріть"), Боришкевич Катерини ("Здрастуй, Слово") засвідчили, що слово — це диво, мило написане — це шедевр, а досконало передане — це мистецтво.

Між командами студентів 11-У групи "Філологія" і "Писемність", які, за задумом, сформовані на святі, була проведена вікторина на титул "Найкращий знавець словесності". Вони

проявили ґрунтовні знання і кмітливість. На згадку студенти-випускники подарували студентам I курсу сувенір — символ науки і знань — перо і книги.

Справжньою несподіванкою було вручення особливих дипломів студентам V курсу. Завідувач кафедри відзначила їх у таких номінаціях: "Креативний студент-філолог" — Ольга Микуляк і Юлія Кузьмич; "Ніжність філологів" — Леся Райца; "Ерудований студент-філолог" — Тетяна Шмир; "Сімейний

студент-філолог" — Марія Зайчик та Ольга Зайчик; "Наполегливий студент-філолог" — Оксана Яцута, "Старанний студент-філолог" — Катерина Боришкевич.

Свято українського слова згуртувало всіх. На ньому були присутні викладачі кафедри української мови та літератури, декан філологічного факультету В. Г.Мазурок, проректор із виховної роботи М. В.Сиротюк, а також студенти II, III та IV курсів. Завітали також і студенти музичного факультету, які порадували всіх присутніх чудовим виконанням "Пісні про мову".

Продовжили святкування студенти 12-ДПКс та 31-А груп під керівництвом кандидатів філологічних наук І.М.Комінярської та О.В.Пасічник. Вони заглибили нас в історію писемності, згадали трагічні сторінки в історії мови, які все ж таки залишили свій болючий слід, але не знищили її. Навпаки, мова наша відроджується, оновлюється і продовжує милувати нас своєю красою. Присутні змогли дізнатися про історію виникнення і становлення кожної літери українського алфавіту. Ці відомості є досить цінними і корисними. Наприкінці свята всі отримали своєрідне домашнє завдання мовознавчого характеру.

Галина ВАЩУК

Цього року відомому українському поетові, Герою України Дмитрові Павличку виповнилось 85 років. Цієї знаменної дати не залишили поза увагою студенти першого курсу спеціальності "Українська мова і література" філологічного факультету нашого ВНЗ. "Два кольори опришкової душі..." — таку символічну назву отримали Павличківські читання, учасники яких під керівництвом кандидата філологічних наук О.В.Василишина вшанували поета, перекладача, активного громадського діяча, світоча української культури

На літературних читаннях були присутні проректор з виховної роботи М.В.Сиротюк, голова студентського профкому Андрій Заблоцький, викладачі кафедри української мови та літератури, працівники бібліотек, студенти й інші любителі художнього слова.

Нагадаємо, що минулого року Д.Павличко відвідав наше невелике студентське містечко Кременець. Як викладачі ВНЗ, так і студенти, мали чудову можливість особисто поспілкуватися з гостем. Нинішньої осені поет знову прибув на Кременеччину як учасник українсько-польських літературно-

мистецьких зустрічей "Діалог двох культур — 2014".

Година читань розпочалася відеопрезентацією, яку підготувала студентка 11-У групи Юлія Борщик на основі численних фотоматеріалів з особистого архіву О.В.Василишина. Презентація пройшла під музичний супровід шедевра

Павличкової поетично-пісенної музи — пісні "Два кольори". За задумом учасників дійства, ці матеріали будуть передані поету як спогад про Кременець і наш навчальний заклад.

Після вступного слова модератора дійства студенти 11-У групи в українських вишиванках розповіли про Павличка як опришка, в котрому ще з дитинства живе свобода і нескореність духу; про Павличка як поета, який силою любові та слова може передати всі внутрішні переживання та реалістичну дійсність світу; про Павличка як неокласика, всежиттєвим орієнтиром якого став Іван Франко — еталон мистецького хисту і невсипущої праці; про Павличка як різьбяр слова і автора численних збірок, читання яких залишає слід в серцях кожного з нас; врешті про Павличка як Людину. Розповідь була цікавою, адже поєднувала в собі біографічні, творчі факти з життя поета і декламування його віршів.

На завершення прозвучав "Реквієм" Дмитра Павличка, який органічно підсумував все сказане і викликав сльози на очах не лише його декламатора, а й слухачів. У поєднанні із затишною атмосферою було створено певний енергетичний простір, який сподобався всім глядачам і учасникам.